

Sygn. akt II K 160/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : Sędzia S.R. Jakub Smoczkiwicz

Protokolant : staż Magdalena Raszevska

przy udziale **Prokuratora**: Andrzeja Pankiewicza

po rozpoznaniu w dniu 07.06.2016r. w Pabianicach na rozprawie sprawy:

M. K. s. P. i H. z d. T., ur. (...) w Z.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 września 2015 roku w miejscowości K. Ł., wbrew treści art. 45 ust. 1 pkt. 1 prawa o ruchu drogowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w ruchu lądowym samochód marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), mając w wydychanym powietrzu zawartość alkoholu 0,29 mg/l, **tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.,**

orzeka:

- oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, czym wypełnił dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzi w stosunku miesięcznym,
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy złotych) tytułem świadczenia pieniężnego,
- na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie od dnia 2 września 2015r.,
- zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 545/15

UZASADNIENIE

W dniu 2 września 2015r. około godziny 7:55 w K. funkcjonariusze Policji z (...) P. R. Z. i J. P. zatrzymali do kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym R. (...) nr rej. (...) M. K.. Powodem kontroli był fakt nieużywania przez kierującego świateł oraz pasów bezpieczeństwa. Policjanci poddali kierującego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. O godzinie 08:18 stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego wynosiło 0,29 mg/l (dowód: protokół użycia alkometru k. 4 - 5, protokół zatrzymania osoby k. 6, zeznania świadka J. P. k. 51 - 52, k. 58, zeznania świadka R. Z. k. 53 - 54, k. 58).

Oskarżony M. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony wyjaśnił, iż dzień wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa w ilości 5 - 6 piw. Jak wyjaśnił, nie spodziewał się że w dniu zdarzenia będzie prowadził samochód. Jak wyjaśnił zrobił to dla dobra teściowej, że by nie musiała iść z dzieckiem w deszczu. Jak podał pracuje jako piekarz, natomiast miałby jeszcze możliwość rozwożenia pieczywa, wówczas zarobiłby o połowę więcej (dowód wyjaśnienia oskarżonego k. 57).

Oskarżony nie był uprzednio karany (dowód: dane o karalności k. 11).

W rozpoznawanej sprawie stan faktyczny jest niesporny. Oskarżony nie kwestionował swojego sprawstwa i złożył wyjaśnienia w pełni zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Z tego względu ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który nie kwestionował swego sprawstwa i przebieg zdarzenia opisał wskazując na siebie jako sprawcę czynu. Wyjaśnienia oskarżonego są w pełni zbieżne z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. Sąd miał na uwadze, iż są to funkcjonariusze Policji, osoby obce dla oskarżonego, nie mającego interesu w tym by fałszywie go pomawiać. Zeznania przesłuchanych świadków są wewnętrznie spójne i wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną całość. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na załączonych do akt sprawy dokumentach w postaci protokołu użycia alkometru, danych o karalności, protokole zatrzymania. Dokumenty te zostały sporządzone przez osoby uprawnione do ich wystawienia, a w toku postępowania nie ujawniły się okoliczności, które podważyłyby zaufanie do ich rzetelności.

Czyn zarzucony oskarżonemu jest bezprawny, zawiniony i karygodny. Oskarżony rozumiał znaczenie podejmowanych przez siebie działań i mógł pokierować swoim postępowaniem. Stworzone przez oskarżonego zagrożenie dla innych uczestników ruchu, fakt przewożenia dziecka nie pozwalają na uznanie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie jest znaczny.

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czym wypełnił dyspozycję art. 178a § 1 k.k. Przepis art. 178a § 1 k.k. penalizuje zachowanie polegające na kierowaniu pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości. Przepis ten ma charakter formalny i polega na samym tylko prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości. Do popełnienia tego przestępstwa niepotrzebne jest nastąpienie jakiegokolwiek skutku. Przepis ten może być popełniony wszędzie gdzie odbywa się ruch pojazdów. Podmiotem tego czynu może być każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, prowadząca pojazd mechaniczny. Po stronie sprawcy wymagane jest aby miał on świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości albo też przewidywał ten stan i na to się godził. Poprzez stan nietrzeźwości polskie prawo karne w art. 115 § 16 k.k. rozumie stan gdy stężenie alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 decymetrze wydychanego powietrza przekracza 0,25mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W świetle poczynionych ustaleń nie budzi żadnych wątpliwości, iż oskarżony miał świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości bowiem sam przyznał iż wsiadając do samochodu wiedział, iż w dniu wcześniejszym w godzinach wieczornych spożywał alkohol w ilości 5 - 6 piw. W tej sytuacji nie budzi żadnych wątpliwości, iż oskarżony kierując samochodem miał świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony jest osobą dorosłą, doświadczoną, winien zatem przewidzieć, iż spożyty w takiej ilości alkohol wieczorem, nie zostanie wydany z jego organizmu do godziny 8 rano następnego dnia. Za przypisany czyn sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd określając wymiar kary poczytał na niekorzyść oskarżonego stworzone niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony kierował pojazdem w godzinach tzw. "porannego szczytu", kiedy to większość osób udaje się do pracy. Ponadto na niekorzyść oskarżonego sąd poczytał okoliczność, iż przewoził samochodem dziecko. Natomiast na korzyść oskarżonego sąd poczytał okoliczność, iż przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w sprawie. Ponadto na korzyść oskarżonego sąd poczytał okazaną skruchę. Także na korzyść oskarżonego sąd poczytał jego niekaralność.

Sąd nie znalazł podstaw by uwzględnić wniosku obrońcy o warunkowe umorzenie postępowania karnego. Oskarżony bowiem zachowaniem swoim stworzył znaczne niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego.

Oskarżony przewoził samochodem swoje dziecko. Zaostrzenie sankcji związanych z przestępstwem kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości związane było z nagminnością tych zachowań i było szeroko komentowane w środkach masowego przekazu. Oskarżony miał świadomość grożących mu konsekwencji, a pomimo to zdecydował się na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Na oskarżonym ciążył bezwzględny obowiązek powstrzymania się od prowadzenia pojazdu w sytuacji gdy miał choćby podejrzenie, iż może znajdować się w stanie nietrzeźwości, bądź po użyciu alkoholu. Oskarżony jednakże to zlekceważył, licząc na swoją bezkarność

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Jest to minimalny okres na jaki można środek ten orzec. Sąd miał na uwadze, iż jest to pierwsze takie zdarzenie w życiu oskarżonego. W ocenie Sądu okoliczności te przemawiają za koniecznością wyeliminowania oskarżonego z ruchu pojazdów mechanicznych na minimalny okres 3 lat. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie od dnia 2 września 2015r.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5000 zł tytułem świadczenia pieniężnego. Jest to najniższy wymiar tego świadczenia. W ocenie sądu dochodu osiąganego przez oskarżonego pozwolą mu na uiszczenie świadczenia jedynie w najniższej wysokości.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony osiąga niewielkie dochody, ma na utrzymaniu rodzinę, a został zobowiązany do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł. W tej sytuacji w ocenie sądu uiszczenie kosztów postępowania byłoby dla oskarżonego nadmiernie uciążliwe.

SSR J. Smockiewicz